

Suchań dnia 28.12.2017r.

BURMISTRZ SUCHANIA
ul. Pomorska 72
73-132 Suchań

Nasz znak: FIN.3120 .12.2017

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Burmistrz Suchania działając na podstawie przepisów art. 14j § 1 i § 3 w zw. z art. 14b, art. 14 c i art. 14k § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa / Dz. U. z 2017r. poz. 201 ze zm./ oraz zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 pkt 3 , art. 1a ust. 1 pkt 2 , art. 4 ust. 5 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych / Dz.U. z 2017r. poz. 1785 / w związku z wnioskiem ! ..... wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego – podatek od nieruchomości – który wpłynął do tut. Organu w dniu 23 lutego 2017r.

Postanawia

- 1/ uznać stanowisko Wnioskodawcy , że od 1 stycznia 2017r. po wejściu w życie ustawy z dnia 20 maja 2016r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych / Dz. U. poz.961/ powinien zastosować nowe zasady opodatkowania podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowych, w związku z czym nowa, wyższa wartość elektrowni wiatrowej będzie stanowiła podstawę opodatkowania w podatku od nieruchomości dopiero od 1 stycznia 2017r. ,
- 2/ nie podzielić poglądu Wnioskodawcy, że do określenia podstawy opodatkowania podatkiem od nieruchomości należnego od elektrowni wiatrowych będzie stanowić art. 4 ust. 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych,
- 3/ uznać, że podstawa opodatkowania na dzień 1 stycznia 2017r. podatkiem od nieruchomości należnego od elektrowni wiatrowych powinna być ustalona wedle ogólnej zasady wynikającej z art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, a więc podstawą opodatkowania podatkiem od nieruchomości będzie suma wartości tych części budowli wynikająca z ewidencji środków trwałych.

Uzasadnienie

zwróciła się we wniosku do Burmistrza Suchania, który wpłynął do Urzędu Miejskiego w dniu 23 lutego 2017r. w trybie art. 14 j Ordynacji podatkowej o wydanie interpretacji indywidualnej w przedmiocie zastosowania przepisów prawa podatkowego z ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych / Dz. U. z 2017r. poz. 1785 / , a mianowicie art. 1a ust. 1 pkt 2 , art. 2 ust. 1 pkt 3 , art. 4 ust. 5 ustawy odnośnie postawionych w tym wniosku pytań przyporządkowanych do zdarzenia przyszłego przedstawionego w pkt II wniosku, jak również w świetle stanowiska Wnioskodawcy towarzyszącemu temu zapytaniu ujętemu w pkt III wniosku .

Burmistrz Suchania w dniu 28 marca 2017r. wydał interpretację indywidualną , która została przez Wnioskodawcę zaskarżona do WSA. W wyniku złożonej skargi przez _____ został wydany wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w dniu 23 sierpnia 2017r. sygn. akt I SA/Sz 627/17 uchylający zaskarżoną interpretację indywidualną, który jako prawomocny Urząd otrzymał w dniu 23 października 2017r. wraz z aktami administracyjnymi. W ocenie Sądu, zaskarżona interpretacja nie zawierała sporządzonego we właściwej postaci uzasadnienia prawnego , wskazując przy tym , iż przy ponownym rozpoznaniu sprawy organ interpretacyjny winien dokonać ponownej oceny stanowiska Spółki na tle wskazanego przez nią stanu faktycznego zawartego we wniosku o wydanie interpretacji .

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny :

Spółka jest polskim rezydentem podatkowym w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych .

Głównym przedmiotem działalności Spółki jest prowadzenie projektów związanych z energetyką wiatrową w Polsce. Spółka jest właścicielem elektrowni wiatrowej , która jest zlokalizowana w części na terenie Gminy Suchań .

Elektrownie wiatrowe nie figurują w ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych Spółki jako samodzielne środki trwałe , od których byłyby dokonywane odpisy amortyzacyjne zgodnie z ustawą o CIT . W ewidencji ujęto środki trwałe, których wartości początkowe obejmują swym zakresem m.in. części budowlane elektrowni wiatrowych / tj. fundament i wieże/ jak i urządzenia służące do wytwarzania energii elektrycznej – urządzenia wiatrowe .

Wnioskodawca podkreśla, że w przypadku należących do Spółki urządzeń wiatrowych, w ich wartości początkowej ustalonej dla potrzeb amortyzacji zostały skapitalizowane nie tylko wydatki na wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu , generator prądotwórczy , układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu . Na wartość początkową urządzeń wiatrowych składają się także wydatki Spółki na inne elementy i infrastrukturę towarzyszącą. Mogą to być przykładowo: oprogramowanie , wyciągarkę wraz z olinowaniem , oświetlenie ostrzegawcze , zabezpieczenie odgromowe, chłodnie i wentylatory, wiatrowskaz oraz anemometr, wyłączniki awaryjne, prawa autorskiego dokumentacji technicznej, wiedzę specjalistyczną .

Zespół prądotwórczy , gondola, do której jest przytwierdzony wirnik i zespół łopat stanowi ruchomy element elektrowni wiatrowej . Zespół prądotwórczy został połączony z wieżą mechanizmem obrotowym , zamontowanym pomiędzy szczytem wieży a gondolą , który jest również wykorzystywany do sterowania ruchem obrotowym gondoli . Wnioskodawca podkreśla , że całość zespołu prądotwórczego wraz z gondolą jest elementem , który podlega łatwej wymianie bez uszkodzenia czy uszczerbku dla konstrukcyjnych części elektrowni wiatrowej , czyli wieży i fundamentu , jak również dla ich funkcjonalności .

Wnioskodawca zgłaszał do końca 2016r. do opodatkowania podatkiem od nieruchomości jako budowle wieże i fundamenty elektrowni wiatrowej. Podstawą opodatkowania dla zgłaszanych budowli była ich wartość początkowa dla potrzeb amortyzacji CIT bez pomniejszania jej o wartość odliczonych odpisów amortyzacyjnych .

Wnioskodawca zakładając prawidłowość stanowiska Gminy, według którego w stanie prawnym obowiązującym od 1 stycznia 2017r. za budowę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych uznaje się zarówno elementy budowlane elektrowni wiatrowej, jak i urządzenia techniczne wchodzące w skład elektrowni wiatrowej, powziął wątpliwość w jaki sposób Wnioskodawca powinien wyliczyć podstawę opodatkowania dla celów wyliczenia podatku od nieruchomości od elektrowni wiatrowej , której wcześniej w całości nie opodatkował tym podatkiem. W związku z czym Spółka chce uzyskać informacje na temat metodologii określenia podstawy opodatkowania dla celów wyliczenia należnego podatku od nieruchomości od elektrowni wiatrowej w stanie prawnym obowiązującym od 1 stycznia 2017r.

W związku z powyższym Wnioskodawca zadał następujące pytania :

- 1.Czy wnioskodawca powinien zastosować nowe zasady opodatkowania PON elektrowni wiatrowych od 1 stycznia 2017r.
- 2.Czy Wnioskodawca powinien zapłacić pierwszą ratę na PON za 2017r. w innej kwocie niż za rok 2016.

3. W jaki sposób Wnioskodawca powinien określić podstawę opodatkowania elektrowni wiatrowej PON od 1 stycznia 2017r.

Według Wnioskodawcy nowe zasady opodatkowania PON elektrowni wiatrowych powinien zastosować od 1 stycznia 2017r. . Pierwszą ratę na PON za 2017r. powinien zapłacić w innej kwocie niż za rok 2016.

W związku z tym, że Wnioskodawca wykaże w deklaracji na PON za 2017r. nową budowlę , która do tej pory nie była deklarowana do opodatkowania PON powstaje pytanie, w jaki sposób należy opodatkować tę nową budowlę .

Wnioskodawca uważa, że do określenia podstawy opodatkowania PON nowej budowli elektrowni wiatrowej będzie musiał zastosować art. 4 ust. 5 u.p.o.l. i określić wartość budowli na dzień 1 stycznia 2017r.

Zdaniem Wnioskodawcy wymiar podatku od nieruchomości elektrowni wiatrowych zlokalizowanych w Gminie Suchań, powinien być uiszczany wyłącznie od części budowlanych elektrowni wiatrowych, a nie od całości czyli części budowlanych / wieża i fundament/ jak i urządzeń technicznych wchodzących w skład elektrowni wiatrowej. Niemniej zakładając prawidłowość stanowiska Burmistrza w uzyskanej interpretacji, to jednak w ocenie Wnioskodawcy powstała wątpliwość w jaki sposób powinna wyliczyć podstawę opodatkowania dla celów wyliczenia podatku od nieruchomości od elektrowni wiatrowej , której wcześniej w całości nie opodatkowywała tym podatkiem .

Wnioskodawca wskazuje, że Spółka dokonuje odpisów amortyzacyjnych od pojedynczych środków trwałych. Jednocześnie Spółka nie posiada w swoich księgach podatkowych elektrowni wiatrowych jako samodzielnego środka trwałego. Konsekwentnie Wnioskodawca do tej pory nie dokonywał odpisów amortyzacyjnych od tak rozumianej budowli i nie będzie ich dokonywać w dalszym ciągu, jako że Spółka będzie dokonywała odpisów amortyzacyjnych od pojedynczych środków trwałych , które zostały ujawnione w jej księgach podatkowych. W związku z tym Wnioskodawca uważa, że podstawę opodatkowania dla elektrowni wiatrowej powinien określić na poziomie jej wartości rynkowej określonej zgodnie z art. 4 ust. 5 w zw. z art. 6 ust. 1 u.p.o.l. na dzień powstania obowiązku podatkowego tj. na dzień 1 stycznia 2017r. Zgodnie bowiem z nowymi przepisami , które zaczną obowiązywać od tego dnia, obowiązek podatkowy w odniesieniu do elektrowni wiatrowej powstanie 1 stycznia 2017r.

Ponadto Spółka wskazała w opisie stanu faktycznego, iż poniosła wydatki na elementy składowe elektrowni wiatrowej , które nie stanowią części elektrowni w rozumieniu nowych przepisów, a które nie zostały wyodrębnione i ujawnione w rejestrze jako osobne środki trwałe lub wartości niematerialne i prawne .

Spółka zaznacza, że nie jest możliwe określenie wartości elementów składających się na elektrownię wiatrową w inny sposób niż poprzez wycenę wartości rynkowej elektrowni wiatrowej. Spółka nie zawsze bowiem posiada pełne informacje dotyczące wartości wskazanych w opisie stanu faktycznego elementów, które nie podlegały dotychczas opodatkowaniu PON. Zdaniem Wnioskodawcy elementy te także od 1 stycznia 2017r. nie podlegają opodatkowaniu PON, jako że nie stanowią budowli dla celów PON, w tym w szczególności nie stanowią elementu elektrowni wiatrowej, powinny być zatem wyodrębnione. Zdaniem Wnioskodawcy, jedyną możliwością prawidłowego określenia podstawy opodatkowania elektrowni wiatrowej dla celów PON jest jej wycena na moment powstania obowiązku podatkowego tj. na 1 stycznia 2017r. Każde inne podejście prowadziłoby do nieprawidłowego określenia podstawy opodatkowania elektrowni wiatrowej w związku z wliczeniem do jej wartości elementów nie stanowiących elektrowni wiatrowej, w tym w szczególności wartości niematerialnych i prawnych, które bez wątpienia nie mogą zostać zadeklarowane przez Wnioskodawcę do opodatkowania PON. Jednocześnie Spółka przywołuje stanowisko Dyrektora Departamentu Podatków Lokalnych i Katastru z Ministerstwa Finansów z 15 maja 2003r., z którego wynika, iż w przypadku gdy od danej budowli opodatkowanej PON nie dokonuje się odrębnie odpisów amortyzacyjnych, to taka budowla powinna być opodatkowana PON od jej wartości rynkowej na podstawie art. 4 ust. 5 u.p.o.l.

Stanowisko Organu podatkowego w sprawie przedstawionego stanu faktycznego.

Burmistrz wskazuje, że na mocy wyroku WSA w Szczecinie z dnia 11 maja 2017r. w sprawie o sygn. akt I SA/Sz 190/17 Sąd oddalił skargę

na interpretację indywidualną Burmistrza Suchania w przedmiocie zastosowania przepisów prawa podatkowego wydaną przez Burmistrza Suchania. Zdaniem Sądu, wydana przez Burmistrza Suchania interpretacja nie naruszyła prawa. Sąd podkreślił, że od 1 stycznia 2017r. nastąpiła zmiana reguł opodatkowania podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowych, oznaczająca powrót do opodatkowania elektrowni wiatrowej jako budowli / rozumianej jako całość / przed zmian z 2005r. Sąd stwierdził cyt. „ Obecnie skutkuje to opodatkowaniem elektrowni wiatrowej – jako budowli / rozumianej jako całość / związanej z prowadzeniem działalności gospodarczej przez spółkę, która jest przedsiębiorcą od pełnej jej wartości, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. „.

Organ zwraca uwagę że wyrok WSA w Szczecinie rozstrzygający skargę Spółki na ww. interpretację indywidualną został wydany w dniu 11 maja 2017r. w związku z czym Wnioskodawca wnosząc przedmiotowy wniosek po wydaniu ww. wyroku nie powinien już zarzucać naruszenie przez Burmistrza Suchania wymienionych przepisów prawa materialnego poprzez dopuszczenie się błędu wykładni i niewłaściwą ocenę co do zastosowania przepisów prawa podatkowego przez uznanie, że elementy elektrowni wiatrowych nie stanowiące budowli powinny podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. W uzasadnieniu

wyroku WSA w sprawie o sygn. akt I SA/Sz 190/17 Sąd stwierdził, iż wydana przez Organ interpretacja nie naruszyła przepisów prawa wymienionych w niniejszej sprawie .

W ocenie Organu zgodnie z zobowiązującym od 1 stycznia 2017r. stanem prawnym tj. ustawa z dnia 20 maja 2016r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych / Dz. U. z 2016r. poz. 961 /, dalej „ u.i.e.w. „ , w kompleksowy sposób uregulowała zagadnienia związane z elektrowniami wiatrowymi.

Organ uznaje, że podstawą opodatkowania podatkiem od nieruchomości poczynszu od 1 stycznia 2017r. będzie stanowić wartość początkowa określonych środków trwałych mających składać się na elektrownię wiatrową, ustalona zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 3 u.p.o.l.

Organ przywołuje przy tym tezę wynikającą z wyroku WSA w Szczecinie z dnia 14 czerwca 2017r. sygn. akt I SA/Sz 403/17 według której, sama w sobie okoliczność , że w ewidencji środków trwałych skarżącej nie znajduje się zindywidualizowany , odrębny środek trwały w postaci elektrowni wiatrowej nie ma znaczenia dla określenia podstawy opodatkowania , istotny bowiem z punktu widzenia art. 4 ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. jest fakt dokonywania odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych, które łącznie składają się na przedmiot opodatkowania. Przepis art. 4 ust 1 pkt 3 ustawy nie wymaga bowiem, aby budowla stanowiąca przedmiot opodatkowania, stanowiła zindywidualizowany, odrębny przedmiot opodatkowania ,

Według Wnioskodawcy podstawą opodatkowania podatkiem od nieruchomości należących do Spółki budowli w postaci elektrowni wiatrowych stanowić będzie ich wartość rynkowa określona przez Spółkę na dzień 1 stycznia 2017r.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego zastosowania metodologii określenia podstawy opodatkowania dla celów wyliczenia należnego podatku od nieruchomości od elektrowni wiatrowych w stanie prawnym obowiązującym od 1 stycznia 2017r. jest nieprawidłowe .

Przedmiotem podatku od nieruchomości są m.in. budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej , o czym stanowi art. 2 ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. Według art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. budowlą jest obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury , a także urządzenia budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem . Podstawa opodatkowania dla budowli lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej została określona w art. 4 ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. Jak wynika z treści tego przepisu podstawą opodatkowania stanowi wartość, o której mowa w przepisach o podatkach

dochodowych, ustalona na dzień 1 stycznia roku podatkowego, stanowiąca podstawę obliczenia amortyzacji w tym roku, niepomniejszona o odpisy amortyzacyjne, a w przypadku budowli całkowicie zamortyzowanych - ich wartość z dnia 1 stycznia, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego. Ustawodawca w tym przepisie art. 4 wprowadził inne sytuacje jako wyjątki od ogólnej zasady, gdy podstawę opodatkowania stanowi wartość, o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych. Taki wyjątek w art. 4 u.p.o.l. ustawodawca wprowadził w ust. 5. Jak wynika z art. 4 ust. 5 u.p.o.l. jeżeli od budowli lub ich części, o których mowa w ust. 1 pkt 3, nie dokonuje się odpisów amortyzacyjnych – podstawę opodatkowania stanowi ich wartość rynkowa, określona przez podatnika na dzień powstania obowiązku podatkowego. A zatem, ogólna zasada – określona w art. 4 ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. - doznaje wyjątków wprost przewidzianych przez ustawodawcę w przypadkach określonych w ust. 4- 6 art. 4 u.p.o.l., a to dowodzi, że zasada ustalania wartości, o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych, doznaje ograniczenia w jej stosowaniu.

Wyjątki te dotyczą sytuacji, gdy po pierwsze budowla jest przedmiotem leasingu i odpisów amortyzacyjnych dokonuje korzystający, a następnie jest ona przejmowana przez właściciela. Drugi wyjątek dotyczy sytuacji, jeżeli od budowli nie dokonuje się odpisów amortyzacyjnych. Trzeci zaś wyjątek związany jest z ulepszeniem bądź aktualizacją wyceny środków trwałych.

Z przepisu art. 4 ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. wprost wynika w jaki sposób ma być określona wartość budowli, które aktualnie podlegają amortyzacji oraz budowli, które zostały całkowicie zamortyzowane. W takim przypadku należy wartość tę ustalić zgodnie z przepisami o podatkach dochodowych. W przypadku budowli podlegających amortyzacji wartość ustalona jest na dzień 1 stycznia roku podatkowego, stanowiąca podstawę obliczenia amortyzacji w tym roku, zaś w przypadku budowli całkowicie zamortyzowanych datą tą jest rok, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzującego.

W wyroku NSA w Warszawie z dnia 12 czerwca 2007r. sygn. II FSK 775/06 zostało stwierdzone m.in., że przepis art. 4 ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. w zakresie pojęcia „wartość” odsyła w brzmieniu początkowym do jej rozumienia w przepisach o podatkach dochodowych. Oznacza to zdaniem Sądu, że przepis ten sam nie tworzy normy prawno podatkowej w odniesieniu do podstawy opodatkowania budowli, gdyż odsyła do innych przepisów. W dalszej części uzasadnienia zostało podniesione, że przy użytym sformułowaniu „wartość”, chodzi o wartość ustaloną dla dokonania odpisów amortyzacyjnych na potrzeby podatkowe, które określa między innymi ustawa o podatku dochodowym od osób prawnych. Zatem dla podatnika opodatkowanego podatkiem dochodowym od osób prawnych za wartość tę będącą podstawą opodatkowania budowli należy przyjąć wartość ustaloną na dzień 1 stycznia roku podatkowego. Z uzasadnienia tego w żadnym razie nie wynika, aby użyte w tym przepisie sformułowanie „wartość” w części dotyczącej budowli podlegających

amortyzacji ustalać według przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, zaś w części związanej z budowlami zamortyzowanymi ustalać według wartości rynkowej .

Wnioskodawca będąc właścicielem budowli w postaci elektrowni wiatrowej , wskazała w treści stanu przyszłego zawartego we wniosku, że w prowadzonej ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych ujęła wszystkie elementy / części budowlane / elektrowni wiatrowej w rozumieniu art. 2 ww. ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, wobec tego - zdaniem Organu - brak jest zastosowania do podstawy opodatkowania dla budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej Wnioskodawcy art. 4 ust. 5 u.p.o.l. W ocenie Organu okoliczność , że w ewidencji środków trwałych Wnioskodawcy nie znajduje się zindywidualizowany , odrębny środek trwały w postaci elektrowni wiatrowej nie ma znaczenia dla określenia podstawy opodatkowania, istotny bowiem z punktu widzenia art. 4 ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. jest fakt dokonywania odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych, które łącznie składają się na przedmiot opodatkowania. Przepis art. 4 ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. nie wymaga bowiem, aby budowla stanowiąca przedmiot opodatkowania, stanowiła zindywidualizowany, odrębny przedmiot opodatkowania. Na określenie podstawy opodatkowania nie ma wpływu okoliczność , że w ewidencji środków trwałych Wnioskodawca dokonuje odrębnie odpisów amortyzacyjnych dla urządzenia technicznego i odrębnie dla części budowlanych oraz , że dla poszczególnych elementów odrębnie ustalono wartość początkową. Przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości bowiem nie są środki trwałe, ale budowle lub ich części w rozumieniu u.p.o.l. Ustawa podatkowa zawiera odesłanie do przepisów o podatkach dochodowych dotyczących środków trwałych jedynie w zakresie ustalenia wartości początkowej. Nie ma zatem znaczenia, na gruncie podatku od nieruchomości, sposób identyfikacji i ewidencjonowania środka trwałego dla potrzeb podatków dochodowych . Tym samym za nieistotne zdaniem Organu jest , że części budowlane oraz urządzenia techniczne elektrowni wiatrowej nie stanowią jednego środka trwałego . Kwestią prawnie doniosłą jest ustalenie faktu ich amortyzacji i ustalenie ich wartości określonej według zasad wynikających z przepisów o podatkach dochodowych. Podstawę opodatkowania stanowi wartość budowli lub ich części, o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych .

Według Organu nie zasługuje na uwzględnienie stanowisko Wnioskodawcy, że w przedmiotowej sprawie przy ustalaniu podstawy opodatkowania będzie miał zastosowanie art. 4 ust. 5 u.p.o.l. Przepis ten dotyczy budowli , od których nie dokonuje się odpisów amortyzacyjnych w ogóle. Oznacza to, że pod tym pojęciem mieści się budowla w stosunku do której odpisy amortyzacyjne nigdy nie były dokonywane. Ust. 5 art. 4 u.p.o.l. stanowi wyjątek od ust. 1 pkt 3 w którym uregulowana została sytuacja budowli aktualnie podlegających amortyzacji oraz budowli zamortyzowanych . Budowla elektrowni wiatrowej Wnioskodawcy mieści się w zakresie art. 4 ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. i nie ma potrzeby oraz podstawy prawnej do sięgania do wyjątku opisanego w ust. 5 art. 4 u.p.o.l.

W konsekwencji podstawa opodatkowania zdaniem Organu powinna być ustalona wedle ogólnej zasady wynikającej z art. 4 ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. Od 1 stycznia 2017r.

Wnioskodawca będący podatnikiem podatku od nieruchomości należnego od elektrowni wiatrowych powinien zadeklarować do opodatkowania wartość wszystkich elementów m.in. zespół gondoli, wirnik wraz z zespołem łopat, które składają się na budowlę w rozumieniu jakie nadaje jej art. 2 pkt 1 u.i.e.w. Według Organu poszczególne elementy budowli w postaci elektrowni wiatrowej są przedmiotem amortyzacji, a nie jeden środek trwały / elektrownia wiatrowa / Jeżeli więc Spółka dokonuje, od elementów składających się na elektrownię wiatrową / części budowli / , odpisów amortyzacyjnych , podstawą opodatkowania będzie wartość tych elementów ustalona zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. Identycznie będzie w odniesieniu do części niebudowlanych / wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układ sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu /. Zasada określenia podstawy opodatkowania nie ulega zmianie przez fakt, iż elektrownia wiatrowa nie stanowi jednego środka trwałego w prowadzonej przez Spółkę na potrzeby podatku dochodowego ewidencji, lecz ujęto w niej poszczególne elementy tej elektrowni . Podatek od nieruchomości nie jest uiszczany od środków trwałych lecz od budowli w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. , a art. 4 ust. 1 pkt 3 tej ustawy nie wymaga , aby budowla stanowiła odrębny środek trwały, od którego dokonuje się odpisów amortyzacyjnych. Sam fakt zaliczenia przez Wnioskodawcę do wartości początkowej urządzeń wiatrowych wydatków na inne elementy i infrastrukturę towarzyszącą / np. oprogramowanie, oświetlenie prawa autorskie itp. / elektrowni wiatrowych, a więc innych jeszcze składników aniżeli ściśle wymienione we wskazanej przez wnioskodawcę definicji nie może stanowić, jak tego chce Wnioskodawca, podstawy do uznania przez Organ, że Wnioskodawca nie dokonuje odpisów amortyzacyjnych od wszystkich elementów budowli elektrowni wiatrowej .

Dlatego tak, jak dopuszczalne jest opodatkowanie jedynie części budowli składających się na jeden środek trwały, tak też możliwe jest opodatkowanie budowli, na którą składa się kilka środków trwałych ujętych odrębnie w ewidencji podatnika prowadzonej na potrzeby podatku dochodowego. Chybiony jest argument Wnioskodawcy, wedle którego podstawą opodatkowania jest wartość stanowiąca podstawę dokonywania odpisów amortyzacyjnych jedynie wtedy, gdy cała budowla stanowi jeden środek trwały . Skoro przed 1 stycznia 2017r. w orzecznictwie wskazywano , że „ Podstawą opodatkowania elektrowni wiatrowych jest wartość budowli, czyli wszystkich elementów obiektu budowlanego oraz części budowlanych urządzeń technicznych elektrowni wiatrowych, urządzeń budowlanych oraz fundamentów pod urządzeniami, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową . Nie są natomiast nimi opodatkowane w świetle przepisów art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. w związku z art. 3 pkt 3 i pkt 9 Prawa budowlanego same urządzenia służące wytwarzaniu energii elektrycznej „ , to po nowelizacji przepisów zmiana polega wyłącznie na tym, iż na wartość elektrowni wiatrowej składają się dodatkowo

elementy niebudowlane. Jeżeli zatem w skład tak rozumianej budowli wchodzi części, od których dokonuje się odpisów amortyzacyjnych, podstawą opodatkowania będzie suma wartości tych elementów, określona zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. Organ nie podziela stanowiska podatnika, wedle którego w rozumieniu wskazanego przepisu Wnioskodawca nie dokonuje od budowli odpisów amortyzacyjnych, gdy nie stanowi ona odrębnego środka trwałego, a zatem podstawą opodatkowania powinna być jej wartość rynkowa.

W art. 2 u.i.e.w. została zdefiniowana elektrownia wiatrowa jako budowla w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składająca się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych o mocy większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o odnawialnych źródłach energii. Zgodnie z art. 2 pkt 2 tej ustawy elementami technicznymi są: wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądowórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu.

Odesłanie w przepisie art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. dotyczy przepisów prawa budowlanego zawartych w ustawach, w tym też innych niż ustawa Prawo budowlane. Przepisy u.i.e.w. są przepisami prawa budowlanego, w związku z czym Organ był zobowiązany wziąć je pod uwagę wydając zaskarżoną interpretację indywidualną.

Wolno stojąca elektrownia wiatrowa to usytuowana na gruncie budowla stanowiąca konstrukcyjnie samodzielną całość niezwiązaną z elementami konstrukcyjnymi innego obiektu budowlanego. Elektrownia wiatrowa odpowiada definicji wolnostojącej budowli i w związku z tym tak powinna być kwalifikowana na potrzeby opodatkowania. Mając na uwadze kategorię XXIX obiektów budowlanych, do której zaliczono i wymieniono wprost elektrownie wiatrowe, obiekty te zdaniem Organu należy zaliczyć do wymienionych w art. 3 pkt 3 u.p.b. wolno stojących urządzeń technicznych.

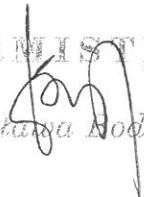
Potwierdzeniem powyższego jest stanowisko zawarte ww. wyroku WSA w Szczecinie z dnia 11 maja 2017r. Zdaniem Sądu ustawodawca zdawał sobie sprawę ze skutków podatkowych wprowadzonej zmiany, czego wyrazem jest art. 17 u.i.e.w., w którym wyraźnie wskazał, że od dnia wejścia w życie ustawy / tj. 16 lipca 2016r./ do dnia 31 grudnia 2016r. podatek od nieruchomości dotyczących elektrowni wiatrowej ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie ustawy. Powyższe oznacza - zdaniem Sądu - że od 1 stycznia 2017r. nastąpiła zmiana reguł opodatkowania podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowych, oznaczająca powrót do opodatkowania elektrowni wiatrowej jako budowli/ rozumianej jako całość / sprzed zmian z 2005r. Obecnie według Sądu skutkuje to opodatkowaniem elektrowni wiatrowej - jako budowli / rozumianej jako całość/ związanej z prowadzeniem działalności gospodarczej przez spółkę, która jest przedsiębiorcą od pełnej jej wartości, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3 u.p.o.l.

W tym stanie rzeczy postanowiono, jak wyżej.

POUCZENIE

Na niniejszą interpretację przysługuje Wnioskodawcy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie , w terminie 30 dni po upływie terminu określonego poniżej za pośrednictwem Burmistrza Suchania .

Skargę, o której mowa wyżej , można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację – w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu niniejszej interpretacji – do usunięcia naruszenia prawa.

BURMISTRZ

Stanisława Bodnar

